บทน้ำ

การเขียนหรือการพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในเพื่อให้ผู้ใช้งานได้ใช้งานคอมพิวเตอร์ได้อย่าง ง่ายดาย สมัยเริ่มแรกนักพัฒนาโปรแกรมจะพัฒนาในรูปแบบของ Text mode หรือเป็นโปรแกรม ที่แสดงผลในลักษณะตัวอักษร ข้อความ แล้วให้ผู้ใช้งานโปรแกรมป้อนข้อมูลตามบรรทัดข้อความเพื่อสั่ง ให้คอมพิวเตอร์ทำการประมวลผล ผลลัพธ์ออกมา ซึ่งเป็นรูปแบบโปรแกรมที่มีความยุ่งยากต่อการใช้ งานสำหรับผู้ใช้งานคอมพิวเตอร์ที่ไม่คุ้นเคยกับคอมพิวเตอร์มากนัก ดังนั้นต่อมาจึงได้มีการพัฒนา รูปแบบโปรแกรมใหม่ เป็นโปรแกรมที่มีการแสดงผลด้วยลักษณะกราฟิกจึงทำให้สามารถสื่อสาร กับผู้ใช้งานโปรแกรมได้ง่าย โดยอยู่ในรูปแบบกราฟิก และนักโปรแกรมเมอร์นิยมพัฒนาโปรแกรมโดยใช้ เครื่องมือการพัฒนาในรูปแบบของ Visual ซึ่งหมายความว่า นักพัฒนาโปรแกรมต้องการให้รูปแบบ หน้าจอโปรแกรมแสดงผลอย่างไร ก็สามารถใช้เครื่องมือในการพัฒนาโปรแกรมลาก และวางได้ (Drag and Drop) ตามที่ต้องการ

ฟังก์ชัน (Function) เป็นการทำงานที่คล้ายกับโปรแกรมย่อย คือ เป็นส่วนย่อยของ โปรแกรมหลัก สร้างขึ้นเพื่อให้โปรแกรมหลักเรียกใช้งาน แต่แตกต่างจากโปรแกรมย่อยในส่วนของการ ส่งค่ากลับออกมา (Return Value) อธิบายคือ เมื่อโปรแกรมย่อยประมวลผลเสร็จ จะไม่มีการส่งค่า กลับออกมาจากโปรแกรม ย่อยนั้น แต่ฟังก์ชันเมื่อมีการประมวลผลเสร็จแล้ว จะมีการส่งค่ากลับออกมาจากฟังก์ชันนั้น

การเขียนโปรแกรมในภาษา Python โมดูล (Module) คือไฟล์ของโปรแกรมที่กำหนดตัวแปร ฟังก์ชัน หรือคลาสโดยแบ่งย่อยออกไปจากโปรแกรมหลัก และสามารถนำมาใช้งานได้โดยการนำเข้ามา ในโปรแกรม (Import) กล่าวอีกนัยหนึ่ง โมดูลก็คือไลบรารี่ที่สร้างไว้และนำมาใช้งานในโปรแกรม ในบท นี้ เราจะพูดถึงความหมายของโมดูล การสร้าง และการใช้งานโมดูลในการเขียนโปรแกรม

Package คือการกำหนดโครงสร้างของโมดูลในภาษา Python ที่เรียกว่า Namespace เพื่อจัดระเบียบของโมดูลต่าง ๆ ให้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน แนวคิดของ Package เหมือนกับระบบจัดการ ไฟล์ในระบบปฏิบัติการซึ่งจะประกอบไปด้วยด้วยไฟล์ และโฟล์เดอร์ โดยไฟล์ที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกัน จะถูกเก็บไว้ในโฟล์เดอร์เดียวกัน เช่นเดียวกัน Package ใช้สำหรับจัดหมวดหมู่ให้กับโมดูล โดยโมดูล ที่มีฟังก์ชันและคลาสการทำงานที่เหมือนกันจะอยู่ใน Package เดียวกัน อย่างไรก็ตาม นี่จะขึ้นกับการ ออกแบบของโปรแกรมเมอร์ และในภาษา Python คุณสามารถสร้างฟังก์ชันของคุณเองเพื่อให้ทำงาน ที่ต้องการ ในการเขียนโปรแกรมเรามักจะแยกโค้ดที่มีการทำงานเหมือนๆ กันเป็นฟังก์ชันเอาไว้ และเรียกใช้ฟังก์ชันนั้นซ้ำ ๆ ซึ่งเป็นแนวคิดของการ reuse โค้ด นี่เป็นรูปแบบของการประกาศฟังก์ชัน ในภาษา Python

1.Built-in Function in Python

ฟังก์ชัน (Function) คือส่วนของโค้ดหรือโปรแกรมที่ทำงานเพื่อวัตถุประสงค์บางอย่าง ในภาษา Python คุณสามารถสร้างฟังก์ชันของคุณเองเพื่อให้ทำงานที่ต้องการ ในการเขียนโปรแกรม เรามักจะแยกโค้ดที่มีการทำงานเหมือนๆ กันเป็นฟังก์ชันเอาไว้ และเรียกใช้ฟังก์ชันนั้นซ้ำ ๆ ซึ่งเป็น แนวคิดของการ reuse โค้ด นี่เป็นรูปแบบของการประกาศฟังก์ชันในภาษา Python

```
def function_name(args...):
    # statements

def function_name(args...):
    # statements
    return value
```

ในรูปแบบของการประกาศพังก์ชันในภาษา Python นั้นจะใช้คำสั่ง def และหลังจาก นั้น function_name เป็นชื่อของพังก์ชัน และในวงเล็บ () เป็นการกำหนดพารามิเตอร์ของพังก์ชัน พารามิเตอร์ของพังก์ชันนั้นสามารถมีจำนวนเท่าไหร่ก็ได้หรือไม่มีก็ได้ และเช่นเดียวกับภาษาอื่น ๆ พังก์ชันอาจจะมีหรือไม่มีการส่งค่ากลับ สำหรับพังก์ชันที่ไม่มีการ return ค่ากลับนั้น เรามักจะเรียกว่า โพรซีเยอร์ (Procedure) ต่อไปมาดูตัวอย่างการประกาศและใช้งานฟังก์ชันในภาษา Python

```
def hello(name):
    print('Hello %s' % name)

def count_vowel(str):
    vowel = 0
    for c in str:
        if c in ('A', 'E', 'I', 'O', 'U', 'a', 'e', 'i', 'o', 'u'):
            vowel = vowel + 1
    return vowel

def area(width, height):
    c = width * height
    return c
```

```
def count_vowel(str):
    vowel = 0
    for c in str:
        if c in ('A', 'E', 'I', 'O', 'U', 'a', 'e', 'i', 'o', 'u'):
            vowel = vowel + 1
    return vowel
```

ในตัวอย่าง เราได้สร้างฟังก์ชันจำนวน 3 ฟังก์ชัน ฟังก์ชันแรกมีชื่อว่า hello() เป็นฟังก์ชัน สำหรับแสดงข้อความทักทายจากที่ชื่อส่งเข้ามา ฟังก์ชันนี้มีหนึ่งพารามิเตอร์คือ name สำหรับ รับชื่อที่ส่งเข้ามาในฟังก์ชัน

ต่อมาฟังก์ชัน count_vowel() เป็นฟังก์ชันสำหรับนับจำนวนสระใน String ฟังก์ชันนี้มีหนึ่ง String พารามิเตอร์ ในการทำงานของฟังก์ชันนั้นเราใช้คำสั่ง For loop ในการวนอ่านค่าทีละตัวอักษร เพื่อตรวจสอบว่าเป็นสระหรือไม่ด้วยคำสั่ง in และตัวแปร vowel นั้นใช้สำหรับนับจำนวนสระที่พบ ใน String ในตอนท้ายเราได้ส่งค่าของจำนวนสระที่นับได้กลับไปด้วยคำสั่ง return

```
def area(width, height):
    c = width * height
    return c
```

และฟังกชันสุดท้ายคือฟังก์ชัน area() เป็นฟังก์ชันสำหรับหาพื้นที่ของรูปสี่เหลี่ยมด้านขนาน และฟังก์ชันมีพารามิเตอร์สองตัวสำหรับความกว้างและความยาวของสี่เหลี่ยม และฟังก์ชัน ทำการ return ผลลัพธ์ที่เป็นพื้นที่กลับไปด้วยคำสั่ง return

การเรียกใช้งานฟังก์ชันในภาษา Python

หลังจากเราได้สร้างฟังก์ชันในก่อนหน้าแล้ว ต่อไปเราจะมาเรียกใช้งานฟังก์ชันเหล่านั้น โดยการเรียกใช้ฟังก์ชันนั้นเราจะใช้ชื่อของฟังก์ชันและส่งอาร์กิวเมนต์ให้สอดคล้องกับพารามิเตอร์ ที่กำหนดไว้ในฟังก์ชัน ดังนั้นอาร์กิวเมนต์คือค่าที่ส่งเข้าไปในฟังก์ชันตอนใช้งาน ส่วนพารามิเตอร์นั้นคือ ตัวแปรทีกำหนดไว้ในฟังก์ชันเพื่อรับค่าจากอาร์กิวเมนต์ มาดูตัวอย่างการเรียกใช้งานฟังก์ชันในภาษา Python

```
def hello(name):
    print('Hello %s' % name)
def count_vowel(str):
   vowel = 0
    for c in str:
       if c in ('A', 'E', 'I', 'O', 'U', 'a', 'e', 'i', 'o', 'u'):
           vowel = vowel + 1
   return vowel
def area(width, height):
   c = width * height
    return c
# calling functions
hello('Danny')
hello('Mateo')
print('Vowel in string = %d' % count_vowel('marcuscode.com'))
print('Vowel in string = %d' % count_vowel('Python'))
print('Area = %d' % area(8, 4))
```

ในตัวอย่าง เป็นการเรียกใช้งานฟังก์ชันที่เราสร้างขึ้น เราได้เรียกใช้ฟังก์ชัน hello() และส่ง อาร์กิวเมนต์ที่เป็น String เข้าไปยังฟังก์ชัน เราเรียกใช้ฟังก์ชันนี้สองครั้ง ซึ่งนี่เองเป็นการ reuse โค้ดใน การเขียนโปรแกรม

หลังจากนั้นเราเรียกใช้ฟังก์ชัน count_vowel() และฟังก์ชัน area() และส่งพารามิเตอร์ ที่ถูกต้องไปยังฟังก์ชัน และเพราะว่าฟังก์ชันเหล่านี้มีการ return ค่ากลับ เราสามารถนำค่าเหล่านี้ ไปใช้งานได้ต่อไป เราได้นำไปใช้กับฟังก์ชัน print() เพื่อจัดรูปแบบการแสดงผล

```
Hello Danny
Hello Mateo
Vowel in string = 5
Vowel in string = 1
Area = 32
```

เป็นผลลัพธ์การทำงานของโปรแกรม จากการเรียกใช้งานฟังก์ชันในภาษา Python

Default Argument Values

ในภาษา Python เราสามารถสร้างฟังก์ชันโดยการกำหนด Default Argument ให้กับฟังก์ชัน พารามิเตอร์ได้ Default Argument เป็นการการกำหนดค่าเริ่มต้นให้กับอาร์กิวเมนต์ที่ส่งเข้ามายัง ฟังก์ชัน นั่นทำให้เราสามารถเรียกใช้งานฟังก์ชันโดยการส่งอาร์กิวเมนต์น้อยกว่าจำนวนที่กำหนดไว้ใน ฟังก์ชันได้ ซึ่งอำนวยความสะดวกในการใช้งานมากขึ้น มาดูตัวอย่างการสร้างและใช้งานฟังก์ชัน กับ Default Argument

```
def show_info(name, salary = 84360, lang = "Python"):
    print('Name: %s' % name)
    print('Salary: %d' % salary)
    print('Language: %s' % lang)
    print()
```

ในตัวอย่าง เราได้สร้างฟังก์ชัน show_info() สำหรับแสดงข้อมูลของโปรแกรมเมอร์ ข้อมูลที่ จำเป็นต้องการจะแสดงนั้นมีชื่อ เงินเดือน และภาษาที่เขียน ในฟังก์ชันของเรานั้นมี 3 พารามิเตอร์ พารามิเตอร์แรก name นั้นเป็นพารามิเตอร์แบบปกติ และสองพารามิเตอร์นั้นเป็น Default Argument ซึ่งเรากำหนดค่าเริ่มต้นให้กับพารามิเตอร์โดยใช้เครื่องหมาย = ในการกำหนดพารามิเตอร์ นั้น Default Argument ต้องอยู่หลังพารามิเตอร์แบบปกติเสมอ

```
# calling function
show_info('Mateo')
show_info('Mateo', 105000)
show_info('Danny', 120000, 'Java')
```

ในการเรียกใช้งานฟังก์ชันนั้น เราต้องทำการส่งค่าอาร์กิวเมนต์สำหรับพารามิเตอร์แบบปกติ เสมอ ส่วนพารามิเตอร์แบบ Default Argument นั้นเป็นทางเลือก ในตัวอย่าง คำสั่งเราเรียกใช้ฟังก์ชัน โดยอาร์กิวเมนต์เพียงหนึ่งตัวเข้าไป ทำให้สองอาร์กิวเมนต์ที่เหลือที่เป็น Default Argument ใช้ค่า เริ่มต้นของมันแทน คือ 84360 สำหรับเงินเดือน และ "Python" สำหรับภาษาเขียนโปรแกรม

ต่อมาเราเรียกใช้ฟังก์ชันโดยการส่งสองอาร์กิวเมนต์เข้าไป ทำให้มีเพียงพารามิเตอร์สุดท้าย เท่านั้นที่ใช้ค่าเริ่มต้น และในคำสั่งสุดท้ายเป็นการส่งค่าครบจำนวนให้กับทุกอาร์กิวเมนต์

Name: Mateo

Salary: 84360

Language: Python

Name: Mateo

Salary: 105000

Language: Python

Name: Danny

Salary: 120000

Language: Java

นี่เป็นผลลัพธ์การทำงานของโปรแกรม ในการเรียกใช้งานฟังก์ชันกับ Default Argument

Keyword Arguments

ในภาษา Python เราสามารถเรียกใช้งานฟังก์ชันในรูปแบบของ Keyword Argument โดย การใช้ชื่อของพารามิเตอร์สำหรับส่งอาร์กิวเมนต์ ในการใช้งานนั้น พารามิเตอร์ต้องมีการกำหนดใน รูปแบบของ Default Argument ก่อน มาดูตัวอย่างการใช้งาน Keyword Arguments ในภาษา Python

```
def create_button(id, color = '#fffffff', text = 'Button', size = 16):
    print('Button ID: %d' % id)
    print('Attributes:')
    print('Color: %s' % color)
    print('Text: %s' % text)
    print('Size: %d px' % size)
    print()

create_button(10)
create_button(11, color = '#4286f4', text = 'Sign up')
create_button(id = 12, color = '#323f54', size = 24)
create_button(color = '#1cb22b', text = 'Log in', size = 32, id = 13)
```

ในตัวอย่าง เราได้สร้างฟังก์ชันสำหรับการสร้างปุ่ม ในการเรียกใช้งานฟังก์ชันนั้น เราสามารถ เรียกโดยวิธีการส่งแบบ Keyword Argument ได้ในรูปแบบของ argument = value และสามารถ สลับตำแหน่งของอาร์กิวเมนต์ได้ และในฟังก์ชันนั้นเรามีอาร์กิวเมนต์ id แบบซึ่งเป็นอาร์กิวเมนต์แบบ ปกติ ในการส่งค่านั้นต้องส่งเป็นลำดับแรกเสมอ เหมือนในคำสั่งการเรียกใช้งานสองอันแรก หรือ สามารถส่งแบบ Keyword Argument ก็ได้เช่นกันเหมือนในคำสั่งที่สามและสี่

นี่เป็นผลลัพธ์การทำงานของโปรแกรม เราได้เรียกใช้งานฟังก์ชันเพื่อสร้างปุ่ม 4 ปุ่มในรูปแบบ ต่างๆ ของการใช้ Keyword Argument

```
Button ID: 10
Attributes:
Color: #ffffff
Text: Button
Size: 16 px
Button ID: 11
Attributes:
Color: #4286f4
Text: Sign up
Size: 16 px
Button ID: 12
Attributes:
Color: #323f54
Text: Button
Size: 24 px
Button ID: 13
Attributes:
Color: #1cb22b
Text: Log in
```

ตัวอย่างของพังก์ชันที่มีการใช้งานในรูปแบบของ Keyword Argument ก็คือ ฟังก์ชัน print() เราสามารถเปลี่ยนตัวคั่นระหว่างอาร์กิวเมนต์ และการแสดงผลลัพธ์ในตอนท้ายของ ฟังก์ชันได้ โดยการใช้ Keyword sep และ end ตามลำดับ

```
print(1, 2, 3)
print(1, 2, 3, sep = '-', end = '/')
```

Lambda Expressions

Lambda Expressions คือ anonymous function ที่เป็นฟังก์ชันที่มีการทำงานขนาดเล็กอยู่ ภายในที่สามารถมีได้เพียง Expression เดียวเท่านั้น เราสามารถสร้างโดยใช้คำสั่ง lambda เรา สามารถใช้ Lambda Expressions สร้างออบเจ็คของฟังก์ชันได้ และค่า return จะเป็นค่าที่ได้จาก ผลลัพธ์ของ Expression ของฟังก์ชัน มาดูตัวอย่างการใช้งาน

```
f = lambda x: x + 1
print(f(2))
print(f(8))

g = lambda a, b: (a + b) / 2
print(g(3, 5))
print(g(10, 33))

def make_incrementor(n):
    return lambda x: x + n

f = make_incrementor(13)
print(f(0))
print(f(1))
print(f(5))
```

ในตัวอย่าง เราได้สร้าง Lambda Expressions เป็นจำนวนสามฟังก์ชัน ฟังก์ชันแรกเป็น ฟังก์ชันสำหรับเพิ่มตัวเลขขึ้น 1 และฟังก์ชันที่สองเป็นฟังก์ชันสำหรับหาค่าเฉลี่ยของตัวเลขสองจำนวน คุณจะสังเกตุได้ว่าฟังก์ชันแรกนั้นมี 1 อาร์กิวเมนต์และฟังก์ชันที่สองนั้นมี 2 อาร์กิวเมนต์ และฟังก์ชัน สุดท้ายนั้นเป็นการ return ฟังก์ชันกลับภายในฟังก์ชันอีกที และเป็นฟังก์ชันสำหรับเพิ่มตัวเลขขึ้น จำนวน n จากอาร์กิวเมนต์ที่ใส่เข้าไป

```
3
9
4.0
21.5
13
14
```

นี่เป็นผลลัพธ์การทำงานของโปรแกรม

นอกจากนี้ Lambda Expressions ยังมีประโยชน์เพื่อใช้งานกับ built-in function เช่น ฟังก์ชัน filter() และฟังก์ชัน map() ในภาษา Python มันใช้เป็นอาร์กิวเมนต์ส่งเข้าไปในฟังก์ชัน เพื่อ สร้าง Expression ให้กับฟังก์ชัน มาดูตัวอย่างการใช้งาน

```
numbers = [2, 15, 5, 7, 10, 3, 28, 30]
print(list(filter(lambda x: x % 5 == 0, numbers)))
print(list(map(lambda x: x * 2, numbers)))
```

ในตัวอย่าง เรามีลิสต์ของตัวเลข Integer และเราได้ใช้ฟังก์ชัน filter() และฟังก์ชัน map() ซึ่ง เป็นฟังก์ชันที่ มีอาร์กิวเมนต์ ตัวแรกเป็นฟังก์ชัน และตัวที่ สองเป็นลิสต์ ในการทำงานของ ฟังก์ชัน filter() เราได้ใช้ฟังก์ชันกรองเอาตัวเลขที่ตรงกันกับ Lambda Expressions ซึ่งก็คือตัวเลขใน ลิสต์ที่หารด้วย 5 ลงตัว และในการใช้ฟังก์ชัน map() เป็นการเชื่อมโยงค่าในลิสต์ให้ตรงกับ Lambda Expressions คือการเพิ่มตัวเลขให้เป็นสองเท่า ซึ่งทั้งสองฟังก์ชันนี้ส่งค่ากลับเป็นออบเจ็ค และเราใช้ ฟังก์ชัน list() เพื่อแปลงออบเจ็คให้เป็นสิสต์

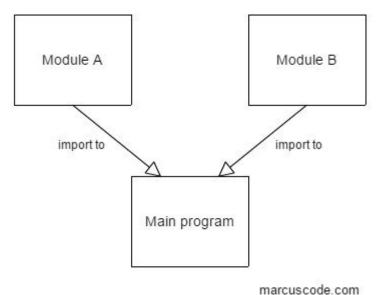
```
[15, 5, 10, 30]
[4, 30, 10, 14, 20, 6, 56, 60]
```

ู้ นี่เป็นผลลัพธ์การทำงานของโปรแกรม

2. Module in Python

ในการเขียนโปรแกรมในภาษา Python โมดูล (Module) คือไฟล์ของโปรแกรมที่กำหนด ตัวแปร ฟังก์ชัน หรือคลาสโดยแบ่งย่อยออกไปจากโปรแกรมหลัก และสามารถนำมาใช้งานได้โดยการ นำเข้ามาในโปรแกรม (Import) กล่าวอีกนัยหนึ่ง โมดูลก็คือไลบรารี่ที่สร้างไว้และนำมาใช้งาน ในโปรแกรม ในบทนี้ เราจะพูดถึงความหมายของโมดูล การสร้าง และการใช้งานโมดูลในการเขียน โปรแกรม

โมดูล (Module) คือ ไฟล์หรือส่วนของโปรแกรมที่ใช้สำหรับกำหนดตัวแปร ฟังก์ชัน หรือคลาสโดยแบ่งย่อยอีกหน่วยหนึ่งจากโปรแกรมหลัก และในโมดูลยังสามารถประกอบไปด้วยคำสั่ง ประมวลผลการทำงานได้ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อคุณเขียนโปรแกรมในภาษา Python คุณอาจจะมีฟังก์ชัน สำหรับทำงานและจัดการกับตัวเลขเป็นจำนวนมาก และในขณะเดียวกัน คุณไม่ต้องการ ให้โปรแกรมหลักนั้นมีขนาดใหญ่เกินไป นั่นหมายความว่าคุณสามารถนำฟังก์ชันเหล่านี้มาสร้างเป็น โมดูล และในการใช้งานนั้นจะต้องนำเข้ามาในโปรแกรมโดยวิธีที่เรียกว่า Import

คุณจะเห็นว่าโมดูลก็คือการแยกส่วนของโปรแกรมออกไปเป็นอีกส่วนและสามารถเรียกใช้ได้ เมื่อต้องการ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง โมดูลก็เหมือนไลบรารีของฟังก์ชันและคลาสต่าง ๆ นั่นเป็นเพราะว่า เมื่อโปรแกรมของคุณมีขนาดใหญ่ คุณสามารถแบ่งส่วนต่าง ๆ ของโปรแกรมออกเป็นโมดูลย่อย ๆ เพื่อให้ง่ายต่อการจัดการและการใช้งาน ในภาษา Python โมดูลที่ถูกสร้างขึ้นมานั้นจะเป็นไฟล์ใน รูปแบบ module_name.py และนอกจากนี้ Python ยังมี Built-in module เป็นจำนวนมาก เช่น math เป็นโมดูลเกี่ยวกับฟังก์ชันทางคณิตศาสตร์ หรือ random เป็นโมดูลเพื่อจัดการและสุ่ม ตัวเลข เป็นต้น

Modules ใน Python

โมดูลใน ไพทอน คือกลุ่มของ ตัวแปล ฟังก์ชั่น หรือ คลาส ที่ทำงานคล้ายๆ กันแล้วเอามา รวมกันไว้ในไฟล์ไฟล์เดียว ในไพทอน เวลาเราจะเรียกใช้ โมดูลเราต้อง import โมดูลเข้ามาก่อน ถึงจะสามารถเรียกใช้งาน ฟังก์ชั่น หรือ คลาสที่อยู่ ภายในโมดูลได้มีโมดูลอยู่สองประเภทคือ

- 1. โมดูลที่ไพทอนเตียมไว้ให้สามารถ import เข้ามาใช้งานได้เลย
- 2. โมดูลที่เราสร้างขึ้นมาเอง

การสร้างโมดูลในภาษา Python

ในการสร้างโมดูลในภาษา Python คุณต้องนำโค้ดของโปรแกรม โดยทั่วไปแล้วจะประกอบไป ด้วย ตัวแปร ฟังก์ชัน หรือคลาส ไปรวมไว้ในไฟล์ใหม่ที่ไม่ใช้ไฟล์หลักของโปรแกรม ในรูปแบบ module_name.py โดยที่ module_name นั้นเป็นชื่อของโมดูลเพื่อนำไปใช้งานในการ เขียนโปรแกรม โดยการเรียกใช้ด้วยคำสั่ง import ต่อไปมาดูตัวอย่างการสร้างโมดูลในภาษา Python

```
# number.py
def factorial(n): # return factorial value of n
  if n == 0 or n == 1:
    return 1
  else:
    return n * factorial(n - 1)

def fibonacci(n): # return Fibonacci series up to n
  result = []
  a, b = 0, 1
  while b < n:
    result.append(b)
    a, b = b, a + b
  return result</pre>
```

ในตัวอย่าง เป็นการสร้างโมดูลโดยไฟล์ของโมดูลนั้นมีชื่อว่า number.py นั่นหมายความว่า โมดูลนี้มีชื่อว่า number ซึ่งนี่เป็นสิ่งที่เราจะใช้สำหรับเรียกใช้งานโมดูลในการเขียนโปรแกรม ภายในโมดูลประกอบไปด้วย 2 ฟังก์ชันที่ทำงานเกี่ยวกับตัวเลข ฟังก์ชัน factorial() เป็นฟังก์ชัน สำหรับหาค่า Factorial ของตัวเลขจำนวนเต็ม n ซึ่งเป็น Recursive function และ ฟังก์ชัน fibonacci() ใช้หาลำดับของ Fibonacci จนถึงจำนวนเต็ม n

การนำเข้าโมดูลด้วยคำสั่ง import

หลังจากที่เราได้สร้างโมดูลไปแล้ว ต่อไปจะเป็นการนำโมดูลดังกล่าวมาใช้งาน ในภาษา Python นั้นจะใช้คำสั่ง import เพื่อนำเข้าโมดูลเพื่อนำมาใช้งานในโปรแกรม มาดูตัวอย่างการใช้งาน โมดูล number ในตัวอย่างก่อนหน้า นี่เป็นโค้ดของโปรแกรม

```
import number
print('5! = ', number.factorial(5))
print(number.fibonacci(100))
```

ในตัวอย่าง เป็นการนำโมดูล number เข้ามาใช้งานที่โปรแกรมหลัก (Main program) โดยการใช้คำสั่ง import และตามด้วยชื่อของโมดูล นี่เป็นการนำเข้าสมาชิกทั้งหมดเข้ามาในโปรแกรม ในการใช้งานฟังก์ชันในโมดูลนั้นสามารถทำได้โดยใช้ชื่อของโมดูลตามด้วยเครื่องหมายจุด และหลังจากนั้นเป็นฟังก์ชันที่ต้องการ ในรูปแบบ module_name.object_name เราได้เข้าถึง ฟังก์ชันทั้งสองในโมดูล

```
5! = 120
[1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, 89]
```

นี่เป็นผลลัพธ์การทำงานของโปรแกรม ซึ่งนี่แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า เราสามารถใช้โมดูลใน การแยกโค้ดของโปรแกรมออกไปต่างหากได้ ซึ่งจะทำให้โปรแกรมสั้นลงหรือทำเป็นไลบรารี่เพื่อนำไว้ใช้ เมื่อต้องการ

การนำเข้าโมดูลด้วยคำสั่ง from ... import

ในการใช้งานคำสั่ง import นั้นจะเป็นการนำเข้าออบเจ็คทั้งหมดในโมดูลเข้ามายังโปรแกรม และการใช้งานฟังก์ชันหรือออบเจ็คภายในโมดูลจะต้องนำหน้าด้วยชื่อโมดูลเสมอ ในภาษา Python นั้น มีคำสั่ง from import สำหรับนำเข้าข้อมูลบางส่วนภายในโมดูล และสามารถใช้งานออบเจ็คได้โดยตรง โดยไม่ต้องมี Prefix ชื่อของโมดูล มาดูตัวอย่างการใช้งาน

```
from number import factorial

print('5! = ', factorial(5))

print('3! = ', factorial(3))
```

ในตัวอย่าง เป็นการใช้งานคำสั่ง from ... import เพื่อนำเข้าพังก์ชันภายใน โมดูล number จะเห็นได้ว่าเราได้นำเข้าเพียงฟังก์ชัน factorial() เข้ามาในโปรแกรมและในตอนใช้ งานนั้นสามารถใช้ได้โดยที่ไม่ต้องใช้ Prefix ในการเรียกใช้

from number import factorial, fibonacci
or
from number import *

ในอีกทางหนึ่ง คุณสามารถนำเข้าหลายออบเจ็ค (ฟังก์ชัน) ในโมดูลโดยการใช้เครื่องหมาย คอมม่า (,) เป็นตัวคั่น หรือนำเข้าทั้งหมดโดยการใช้เครื่องหมายสตาร์ (*) เหมือนในตัวอย่างด้านบน แต่อย่างไรก็ตามนี่เป็นวิธีที่ไม่แนะนำในการใช้งาน เพราะว่าวิธีดังกล่าวนั้นจะเป็นการนำเข้าที่อาจจะเกิด ความขัดแย้งกัน ดังนั้นการใช้งานในรูปแบบของ Prefix จึงเป็นวิธีฝึกปฏิบัติที่ดีสำหรับการ Import โมดูลเข้ามาในโปรแกรม และนอกจากนี้ โมดูลยังสามารถ Import เป็นแบบลำดับชั้นได้ ยกตัวอย่างเช่น โมดูล B นำเข้า โมดูล A และหลังจากนั้นโมดูล C นำเข้าโมดูล B (A -> B -> C) เป็นต้น ในการ Import โมดูลเข้ามาในโปรแกรมนั้น Python จะทำการค้นหาไฟล์ของ module_name.py จาก Built-in module ก่อน แล้วหลังจากนั้นโปรแกรมจะทำการค้นหาโมดูลภายในลิสต์ของ Directory ภายในตัว แปร sys.path

3. Packages in Python

Package คือการกำหนดโครงสร้างของโมดูลในภาษา Python ที่เรียกว่า Namespace เพื่อ จัดระเบียบของโมดูลต่างๆ ให้เป็นหมวดหมู่เดียวกัน แนวคิดของ Package เหมือนกับระบบจัดการไฟล์ ในระบบปฏิบัติการซึ่งจะประกอบไปด้วยด้วยไฟล์และโฟล์เดอร์ โดยไฟล์ที่อยู่ในหมวดหมู่เดียวกันจะถูก เก็บไว้ในโฟล์เดอร์เดียวกัน เช่นเดียวกัน Package ใช้สำหรับจัดหมวดหมู่ให้กับโมดูล โดยโมดูลที่มี ฟังก์ชันและคลาสการทำงานที่เหมือนกันจะอยู่ใน Package เดียวกัน อย่างไรก็ตาม นี่จะขึ้นกับการ ออกแบบของโปรแกรมเมอร์

ในการสร้าง Package คุณต้องสร้างโฟลด์เดอร์ให้มีโครงสร้างตามที่ต้องการ เนื่องจากในภาษา Python นั้น Package ก็คือโฟล์เดอร์ที่ใช้เก็บไฟล์โมดูลของโปรแกรม และสามารถซ้อนกันได้แบบ ลำดับชั้น นี่เป็นตัวอย่างของ Package ที่เราได้สร้างขึ้นโดยมี image เป็นรูทของ Package ภายใน Package นี้จะแบ่งย่อยออกเป็นอีกสาม Package คือ formats filters และ editและแต่ละ Package จะมีโมดูลอยู่ภายใน

```
image/
                         Top-level package
                         Initialize the image package
    init .py
    formats/
                         Subpackage for file format
          __init__.py
         jpeg.py
         gif.py
         png.py
    filters/
                      Subpackage for image filters
          init .py
         blur.py
         noise.py
         render.py
                     Subpackage for editing images
    edit/
         __init__.py
         crop.py
         grayscale.py
         invert.py
         resize.py
```

ในโฟล์เดอร์ของใน Package มีจะมีไฟล์พิเศษที่ชื่อว่า __init__.py ซึ่งเป็นตัวกำหนดโมดูล ภายใน Package สำหรับเพื่อให้ Python ใช้ในการค้นหา Package ภายในโฟล์เดอร์ดังกล่าวเมื่อมีการ Importในรูปแบบimport * และไฟล์นี้สามารถที่จะไม่มีก็ได้ มาดูตัวอย่างของไฟล์ __init__.py สำหรับ Package image/formats

```
__all__ = ["jpeg", "gif", "png"]
```

ในตัวอย่าง เราได้กำหนดค่าให้กับไฟล์ __init__.py สำหรับ Package image/formats ในตัว แปร __all__ เป็นรายการของโมดูลหรือ Package ย่อยที่จะอนุญาติให้ Python ทำการค้นหาและ โหลดเข้ามาในโปรแกรม ซึ่งนี่เป็นการบอก Python ว่าโมดูลดังกล่าวนั้นจะถูก Import เมื่อมีการใช้ คำสั่ง import * และต่อไปมาดูตัวอย่างการใช้งานและการ Import โมดูลจาก Package ในภาษา Python โดยในไฟล์ image/formats/jpeg.py นั้นมีโค้ดดังต่อไปนี้

```
class JPEG:

def __init__(self, w, h):
    self.w = w
    self.h = h
    print('JPEG image created')

def dimension(self):
    print('Image dimension:', self.w, 'x', (self.h))
```

ในโมดูล jpeg ได้มีคลาส JPEG สำหรับสร้างรูปภาพประเภท jpeg เพื่อที่จะใช้งานคลาสนี้ เรา จะต้องทำการ Import โมดูลดังกล่าวเข้มาในโปรแกรม ด้วยคำสั่งดังนี้

```
from image.formats import jpeg
from image.formats import *
```

ในตัวอย่าง เป็นสองวิธีที่คุณสามารทำได้สำหรับการ Import โมดูล jpeg เข้ามาใช้งานใน โปรแกรม ในแบบแรกเป็นการ Import เพียงเฉพาะโมดูล jpeg ที่กำหนด และในแบบที่สองนั้นเป็นการ เลือกทั้งหมด ซึ่งนี่จะทำให้ Python ทำการ Import โมดูลที่ถูกกำหนดไว้ในไฟล์ __init__.py ถ้าหากมี ไฟล์ดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ในวิธีที่สองนั้นไม่แนะนำในทางปฏิบัติ เพราะคุณควรจะ Import เพียงโมดูล ที่ต้องการใช้งานจริงๆ เท่านั้น ซึ่งนี่จะช่วยประหยัดหน่วยความจำได้

import image.formats.jpeg
g = jpeg.JPEG(400, 100)
g.dimension()

นี่เป็นตัวอย่างของการ Import โมดูลจาก Package และสร้างออปเจ็กจากคลาส JPEG คุณจะ เห็นว่าในการเข้าถึงคลาสนั้นเรายังคงต้อง Prefix กับชื่อของโมดูลเสมอ

ในบทนี้ คุณได้เรียนรู้เกี่ยวกับโมดูลในภาษา Python และได้ทราบว่าการใช้งานโมดูลนั้น สามารถช่วยแบ่งโค้ดออกเป็นส่วนๆ และเรียกใช้งานได้เมื่อต้องการ เราได้พูดถึงการสร้างและการใช้งาน โมดูลโดยการนำเข้าโมดูลด้วยคำสั่ง import และคำสั่ง from import การจัดหมวดหมู่ของโมดูลด้วย Package นี่เป็นสิ่งที่สำคัญเมื่อโปรแกรมของคุณมีขนาดใหญ่ขึ้น คุณอาจจะแบ่งมันออกเป็นส่วนๆ โดย แยกเป็นโมดูล และจัดกลุ่มของโมดูลด้วยการใช้ Package และนอกจากนี้ คุณยังสามารถสร้างไลบรารี่ ของคุณ เพื่อให้นักพัฒนาคนอื่น ๆ ได้ใช้งาน

บรรณานุกรม

- 1. http://marcuscode.com/lang/python/functionsการสร้างฟังก์ชันในภาษา Python
- 2. http://marcuscode.com/lang/pythonภาษาPython
- 3. http://marcuscode.com/lang/python/modules
- 4. https://sites.google.com/site/karkheiynpormkaerm/fangkchan-function
- 5. https://sites.google.com/site/dotpython/
- 6. https://sites.google.com/site/pythonclassroom/module-package-python/module-python-is

โมคูลไพธอน และแพคเกจไพธอน

- 7. https://www.mindphp.com/
- 8. https://sites.google.com/site/introductiontoprogrammingc/hnathi-5---fangkchan-functions-

<u>laea-porkaerm-yaek-pen-modul-modular-programming</u>

9. https://www.mindphp.com/-python.html